

LÓGR

37. STÁŘÍ

120 Kč

OBSAH

Téma: **Stáří**. Všichni k němu spějeme. Přinejlepším. Mnozí už k němu i dospěli. Záleží na úhlu pohledu. My jsme stáří již tradičně prozkoumali z našeho kulturního pohledu. Takže se třeba dozvíte, jak se stáří přátelů umění obecně (str. 8), kniha (str. 14), komiks (str. 35) nebo film (str. 40).

- 3 **Tak ta je vodepsaná.** Sloupek o stáří a stárnutí
- 8 **Nesmrtelnost umění**
- 14 **Knížní léta.** Když se nad stárnutím zamyslí kniha samotná
- 19 **A žili spolu šťastně až do smrti.** Neznámé ve známé větě
- 23 **Když stáří není moudré ani laskavé.** Recenze knihy *Můj druhý dědeček*
- 28 **Své čtenáře znám často osobně.** Rozhovor se zakladatelkou Verzone
- 35 **Nejosamělejší kluk na světě.** Existenciální komiks o dospívání a stáří
- 40 **Vyzout papuče a znovu vyrazit do akce!** Tři filmy se stáří v hlavní roli
- 50 **Ze současné české poezie XXXIV**
- 58 **Cestou reality, nebo absurdity?** Prozaický debut *Hranice lesa*
- 61 **Román jako samotný život.** Nový titul Jiřího Hájíčka
- 65 **Koťátkovo vyprávění plně překvapení.** Dětská kniha Petra Koťátka
- 70 **Dlouho očekávané ucho.** Poslední dokončená próza Egona Bondyho
- 74 **Projekt hledání smyslu.** *Projekt Gilgameš* Štěpána Kučery
- 78 **Niekde uprostřed.** Virginie Despentes a její *Život Vernona Subutexa*
- 84 **Mazaný lišák Kratochvil dosáhl na Literu.** Recenze románu *Liška v dámu*
- 87 **Proti větru se chcát nedá.** Novela slovenského prozaika Pavla Vilikovského
- 91 **Když ti smrt dýchá na krk.** *Smrtholka* Lucie Faulerové
- 95 **Propracovaný, ale silně subjektivní Kundera**
- 100 **Koláž Kateřiny Ká**

DĚKUJEME!

Magazín **LÓGR** vychází s laskavou podporou Ministerstva kultury ČR a Státního fondu kultury ČR.

MINISTERSTVO
KULTURY

Státní fond kultury ČR

Lenka Samešová

Tak ta je vodepsaná

Já nestárnu, já pouze zraju. Čím starší víno, tím lépe. Čím uleželejší sýr, tím je lepší. Staré poleno nejlip hoří. Milujeme historická auta s rezervou na boku, ve kterých jezdil Masaryk, milujeme černobílé filmy s Judy Garlandovou, hudbu s orchestrem z gramodesek, kdy měli zpěváci ještě níže položené hlasy a jejichž nízká kvalita nás atmosférou přenesla skoro o století zpět. Proč se tedy stáří tak moc bráníme?

Není příhodnější doba na psaní článku na téma stáří než v předvečer mých třicátých narozenin. Je mi třicet. Tři-cet. Třicet. Tohoto čísla se většina z nás bojí už od puberty. Představujeme si třicát-níky jako opravdu dospělé lidi. Jako podnikatele v perfektně padnoucích oblecích s moderním domem, bazénem a zahradou. Jako rodiče, kteří tlačí plný nákupní košík s dítětem v sedátku, jako někoho, kdo řídí auto, kdo má práci, kdo je manžel nebo manželka.

**Třícítka pro mě
byla hranice
pro vstup
do béžového
klubu.**

Vždycky jsem si představovala, že s třicátníky už není legrace. Že si neoblečou barevné, absolutně neladící oblečení a nenamalují si třpytkami srdíčko na tvář. Že nechodí pařit do klubů, nechodí na koncerty. Třícítka pro mě byla hranice pro vstup do béžového klubu. Tak jsem jim vždycky říkala, béžováci. Mají vlastní klub, kde se musíte povinně nahlásit s konečnou hranicí devětadvacítky. Dostanou přidělené barvy, vhodný slovník, příručku slušného chování a píchnou jim injekci vážnosti, rozumnosti a kdo si připlatí, tak i serióznosti.

Když se u sebe vyššího věku tolik bojíme, proč často považujeme starší za ty lepší? Proč chodíme do antikvariátů a hledáme staré *tonky* a komunistický nábytek? Proč fotíme starými foťáky, ačkoliv máme nejmodernější technologie, které umí zachytit vytrysknutí slzy. Retušujeme a kolorujeme staré filmy. Snažíme se staré snímky převést z cívek na flashky a ceníme si i pár dochovaných minut, ačkoliv si umíme natočit film v 8K ve vesmíru. Proč sbíráme staré porcelánové hrníčky s podšálky a skáčeme radostí do stropu, když babička najde nějaké kytičkované šaty? Kvůli